Endvidere kan ministeren fastsætte regler om længden af repræsentantskabsmedlemmernes mandat.

Det fremgår af aktieselskabslovens § 49, stk. 6, at flertallet af bestyrelsens medlemmer skal vælges af generalforsamlingen, med mindre bestyrelsen vælges af repræsentantskabet efter § 59, stk. 3. Da forbrugerrepræsentantskabet i § 23 i ikke er valgt i overensstemmelse med bestemmelserne i aktieselskabslovens § 59, præciseres det i bestemmelsen, at aktieselskabslovens § 49, stk. 6, ikke finder anvendelse.

Efter aktieselskabslovens § 49, stk. 2, har medarbejderne ret til at vælge et antal medlemmer af bestyrelsen og suppleanter for disse svarende til halvdelen af det antal bestyrelsesmedlemmer, der vælges af generalforsamlingen. I virksomheder, hvori flertallet af bestyrelsens medlemmer vælges af et forbrugerrepræsentantskab efter bestemmelserne i § 23 i, har medarbejderne ret til at vælge et antal medlemmer af bestyrelsen og suppleanter for disse svarende til halvdelen af det antal medlemmer, der vælges af forbrugerrepræsentantskabet og generalforsamlingen tilsammen.

Det fremgår af aktieselskabslovens § 59, stk. 1, at flertallet af repræsentantskabets medlemmer skal vælges af selskabets generalforsamling. Medlemmerne af et forbrugerrepræsentantskab efter § 23 i skal dog også for aktieselskabers vedkommende fuldt ud vælges af forbrugerne i forsyningsområdet, og det præciseres derfor i § 23 i, stk. 4, at bestemmelsen i aktieselskabslovens § 59, stk. 1, ikke finder anvendelse i relation til valg af forbrugerrepræsentantskaber.

Det bør ikke være udelukket, at et eller flere af forbrugerrepræsentantskabets medlemmer udpeges som bestyrelsesmedlem i virksomheden. Det bestemmes derfor i § 23 i, stk. 4, at aktieselskabslovens § 59, stk. 2, 2. pkt., ikke finder anvendelse, idet denne bestemmelse fastsætter, at et repræsentantskabsmedlem ikke samtidig kan varetage hvervet som bestyrelsesmedlem.

Ifølge § 23 j, stk. 1 og 2, skal virksomheden sørge for at etablere et forbrugerrepræsentantskab efter § 23 i senest seks måneder efter, at virksomheden ikke opfylder indflydelseskravet i § 23 h. Har virksomheden søgt dispensation, jf. § 23 h, stk. 4, har ansøgningen opsættende virkning i relation til fristen på seks måneder. Et forbrugerrepræsentantskab efter § 23 j skal for bestående aktieselskabers vedkommende etableres ved ændring af aktieselskabets vedtægter.

Med bestemmelsen i § 23 k får Energitilsynet kompetence til at påse, at virksomheden overholder de i §§ 23 h-j anførte krav.

Opstår der uenighed, for eksempel mellem fremføringsvirksomheden og forbrugeren, om, hvorvidt vedtægterne opfylder kravet om forbruger- eller kommunal indflydelse, kan vedtægterne i medfør af § 23 k forlægges Energitilsynet, der herefter træffer afgørelse i spørgsmålet.

Til nr. 11

Den foreslåede § 24 vil finde anvendelse på de anlæg, der vil være omfattet af varmeforsyningslovens § 2, stk. 1. I modsætning til hidtil er anlæg til fremføring af naturgas ikke længere omfattet af bestemmelsen i § 24, da kun varmeforsyningslovens kap. 2 og 3 fremover skal finde anvendelse på disse anlæg, jf. forslagets § 1, nr. 1.

Miljø- og energiministerens adgang til at fastsætte regler udvides til at omfatte generelle regler om tekniske og driftsmæssige krav til anlæggene samt regler om de tekniske komponenter, der anvendes i anlæggene, herunder forsyningsledningerne. Med driften forstås også organisatoriske forhold som for eksempel energiledelse.

Til nr. 12

Det foreslås, at kapitel 6 ikke længere kun skal indeholde klagebestemmelser, men også bestemmelser om en ny klagemyndighed inden for varmeforsyningsloven, Energiklagenævnet. Kapiteloverskriften foreslås derfor ændret i overensstemmelse hermed. Samtidig bliver klagebestemmelserne affattet således, at der opnås parallelitet med de relevante bestemmelser i elforsyningsloven og i lov om naturgasforsyning, L 239.

Til nr. 13

Klagesager over Energitilsynets afgørelser er ved ikrafttræden den 30. december 1999 af lov nr. 379 af 2. juni 1999 om ændring af varmeforsyningsloven blevet overflyttet fra Konkurrenceankenævnet til det uafhængige Energiklagenævn, som er nedsat i henhold til § 5, stk. 2, i lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, jf. lovbekendtgørelse nr. 846 af 17. november 1997.

Efter forslaget til § 26, skal Energiklagenævnet ligeledes være klageinstans for afgørelser truffet i henhold til loven af kommunalbestyrelsen og miljø- og energiministeren. Klagesager, som tidligere er blevet behandlet af Energistyrelsen over kommunalbestyrelsernes afgørelser, vil dermed blive overført til Energiklagenævnet. Klagesager, hvor kommunalbestyrelsen har været involveret i fastsættelsen af forhold, der